

1. ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Μέσο: ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ_ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 20/06/2021 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 19/06/2021

Σελίδα: 1



**ΒΑΓΓΕΛΗΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ**
**Ο καταξιωμένος
σκηνοθέτης
συναντά τον
Καραϊσκάκη, κάνει
θέατρο για τα παιδιά
και ονειρεύεται έναν
γεμάτο θεατρικό
χειμώνα**

σ. 2





Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος

Ο Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος σκηνοθετεί την παράσταση «Περιμένοντας τον Καραϊσκάκη». Παρουσιάζεται στις 29-30 Ιουλίου και 1-2 Ιουλίου στο Θέατρο Κήπου Θεσσαλονίκης. Θα ακολουθήσει περιοδεία

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ ΕΡΗ ΒΑΡΔΑΚΗ

Με τον Βαγγέλη Θεοδωρόπουλο συναντήσαμε στο «σπίτι» του, στο Θέατρο του Νέου Κόσμου. Το σκηνικό της παράστασης «Περιμένοντας τον Καραϊσκάκη» που σκηνοθετεί αυτό το καλοκαίρι έχει μόλις φθάσει. Εξετάζει την κατασκευή, δοκιμάζει τα ξύλινα σκαλοπάτια. Υστερα το τηλέφωνό του χτυπά. Πάλι κάτι σχετικό με την παράσταση είναι. Ο Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος, πέρα από το να σκηνοθετεί, αγαπά και την «κουζίνα» του θεάτρου, την οργάνωση. «Ήδη από τη δραματική σχολή ήμουν ο πιο οργανωτικός στην τάξη: πρώτος έμπαινα, τελευταίος έφευγα. Από την άλλη πλευρά, ως σπουδαστής είχα και συνεχίζω να έχω αίσθηση των αδυναμιών μου» αναφέρει. «Για παράδειγμα, ήμουν ελαφρώς ψευδός. Δούλεψα πολύ με τη δασκάλα μου, την Ελληνί Νικολαΐδη, για να το δι-ορθώσω. Δεν μου έπαιρνε χρήματα. "Είσαι ηθοποιός," μου έλεγε. "Εσύ δεν έχεις". Θυμάμαι μάλιστα στο τραπέζι είχε πάντα προσέει να με κεράσει και στο σπίτι της έρχονταν για μαθήματα η Μαρία Φαραντούρη και η Ελευθερία Αρβανιτάκη».

Ο ίδιος πιστεύει στην αξία της δουλειάς. Δηλώνει μια ιστορία. «Στη δραματική σχολή είχα δάσκαλο τον Μυράτ. Για κάποιον λόγο δεν με συμπαθούσε. Στο τρίτο έτος θυμάμαι είχε πάρει μαζί του όλη την τάξη στην "Αναγώνη" που ανέβαζε, πλην εμού. Στενοχωρήθηκα. Στο τέλος όμως της χρονιάς έκανε έναν απολογισμό. "Αυτός που δούλεψα πιο πολύ από όλους είναι ο Θεοδωρόπουλος," είπε. Το χάρηκα περισσότερο από το να έλεγε ότι είμαι καλός».

Είναι άνθρωπος της ομάδας. Από την εποχή που έπαιζε στο Θέατρο της Ανοιξης, κι όταν αργότερα μετακινήθηκε στη σκηνοθεσία. Ισως για αυτό και να δημιούργησε το Θέατρο του Νέου Κόσμου, όταν τυχαία μια μέρα ανακάλυψε εκείνη την ερειπωμένη αποθήκη, την πρώτη ζυθοποιήκη του ΦΙΞ, στην γωνία Ανασθένους και Θαρύπου. Και το Θέατρο του Νέου Κόσμου, αυτή η ανεξάρτητη καλλιτεχνική νησίδα με το φανταστικό κοινό, συμπληρώνει εφέτος 24 χρόνια. Ο ίδιος το «απαρνήθηκε» μόνο για λίγο, όταν βρέθηκε στο τιμόνι του Φεστιβάλ Αθηνών, με μία πετυχημένη θητεία που σηματοδότησε από παραστάσεις όπως ο «Οιδίπους» του Γουίλσον αλλά και η «Ηλέκτρα/Ορέστης» της Κομεντί Φρανσέζ.

Μιλώντας για τον Καραϊσκάκη

Αυτό το καλοκαίρι σκηνοθετεί δύο παραστάσεις. Στην πρώτη συναντά το νέο έργο του Λάκη Λαζόπουλου «Περιμένοντας τον Καραϊσκάκη». Πρόκειται για μια κομωδία εμπνευσμένη από τη μορφή του μεγάλου αγωνιστή, όπου πρωταγωνιστούν ο Λάκης Λαζόπουλος, η Λένα Ουζουνίδου και ο Σπύρος Γραμμένος, ο οποίος έγραψε και τη μουσική. «Είναι ένας ήρωας που φέρει κάτι το αριστοκρατικό στον τρόπο που απευθύνεται στους άλλους. Και ενώ ήταν πολύ αυστηρός με τους στρα-



«Ο ΧΡΟΝΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΚΑΝΕΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟΥΣ»

Ο καταξιωμένος σκηνοθέτης συναντά τον Καραϊσκάκη, κάνει θέατρο για τα παιδιά και ονειρεύεται έναν γεμάτο θεατρικό χειμώνα

τιώτες του, ήταν ταυτόχρονα και διασκεδαστές τους. Όταν κάποιος λιποψυχούσε στη μάχη, για παράδειγμα, εκείνος φώναζε "φέρε το βρακί της Κατερίνας να του το φορέσουμε"» αναφέρει.

Ο ίδιος ο Καραϊσκάκης είναι απών από το έργο. «Ναι, τον περιμένουμε, αλλά δεν έρχεται, όπως και ο Γκοντό. Στο ηγνάδι όμως των ψυχών στον Αδη, όπου τοποθετείται το έργο, συναντιούνται κομβικά πρόσωπα της ζωής του: ο βιογράφος του Δημήτρης, η μάνα του Ζωή, η γυναίκα του Γκόλφρο, ο σύντροφός του Μαριώ, που ντύθηκε με φουστάνελα και ως Ζαφείρης ήταν ο φύλακας άγγελός του ως το τέλος. Και αυτές οι ψυχές απλώνονται στον χρόνο, συνομιλούν με το σήμερα και συναντούν πρόσωπα του σύγχρονου δημοσίου βίου».

«Φοβάστε μήπως η σατιρική γραφή του έργου ενοχλήσει τα πρόσωπα

της επικαιρότητας που διαπερνούν την παράσταση;» τον ρωτά. «Οχι. Παλαιότερα στις επιθεωρήσεις οι πολιτικοί κάθονταν στην πλατεία και χειροκροτούσαν, όταν τους σατίριζαν» απαντά. «Στην εποχή μας η σάτιρα ενοχλεί. εμείς όμως πιστεύουμε πάντα στον ελεύθερο λόγο του θεάτρου».

Θέατρο για παιδιά

Την ίδια στιγμή στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών παρουσιάζει την παράσταση «Η ιστορία του γάτου που έμαθε σ' ένα γλάρο να πετάει» του Λουίς Σεπούλβεδα, στις 26-27 Ιουλίου και στις 3-4 Ιουλίου στο **Μορφωτικό Ιδρυμα Εθνικής Τραπέζης**. Μια λαιμοπλάκα που βούτηξε από λάθος σε μια πετρελατοκηλίδα, λίγο πριν ξεψυχήσει, εμπιστεύεται το αβγό της σε έναν στρουμπουλό μαύρο γατούλη και εκείνος αναλαμβάνει να το κλώσησει, να το μεγαλώσει και να

του μάθει να πετάει. «Πρόκειται για μια τρυφερή ιστορία για την οικολογική καταστροφή του πλανήτη, την αγάπη αλλά και τη διαφορετικότητα» αναφέρει. Παίζουν οι ηθοποιοί: Θάνος Λέκκας, Ανδρής Θεοδότος, Στράτος Χρήστου, Αποστόλης Ψυχράμης, Λυδία Τζανουδάκη.

Ο Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος αγαπά πολύ τα παιδιά. Δείχνει στο κινητό του τη φωτογραφία των δύο μικρών εγγονών του να παρακολουθούν μια πρόβα του. Κάπως έτσι και η κινητή μονάδα θεάτρου που έχει δημιουργήσει για παιδιά και νοσηλεύονται σε νοσοκομεία και ιδρύματα έκλεισε εφέτος τα 19 της χρόνια. Μία από τις πιο δυνατές παραστάσεις που έχει δώσει ήταν το 2013 στην πλατεία Αγίου Παντελεήμονα για προσφυγόπουλα, με δύο διμοιρίες ΜΑΤ να προστατεύουν τους ηθοποιούς, ενώ οι φασίστες της Χρυσής Αυγής ουρλιάζαν για να εμποδίσουν τα παιδιά να παρακολουθήσουν την παράσταση.

Τα σχέδια

Την περίοδο της καραντίνας την πέρασε στην Ανδρό. «Είδα όλα τα ηλιοβασιλέματα του χρόνου. Με την Κοραλία (σ.σ.: αναφέρεται στη γυναίκα του, τη μεταφράστρια Κοραλία Σωτηριάδου) είμαστε καλή παρέα. Περιπατήσαμε πολλά μονοπάτια. Η καραντίνα είχε και τα καλά της. Ήταν μια ευκαιρία να κάνω ένα σποτ, να ηρεμήσω, να σκεφτώ πολλά: Μεγαλώνουμε. Ο χρόνος πρέπει να μας κάνει καλύτερους, πιο ανεκτικούς, πιο γενναυδωδωρους, κι αυτό θέλει δουλειά. Εβγαλα πολλές φωτογραφίες και σχεδίασα τις παραγωγές των δύο επόμενων χρόνων» λέει.

Τον χειμώνα λοιπόν σκηνοθετεί την «Τριλογία των Αίμων» του Στέφανο Μασίνα. Με τον Μάκη Παπαδημητρίου, τον Αργύρη Ξάφη και τον Μιχάλη Οικονόμου είχαν φάσει τον περασμένο Νοέμβριο μέχρι τη γενική πρόβα, αλλά η COVID-19 ανέτρεψε τα πάντα. Επίσης θα ανεβάσει το έργο «Τσερνόμπιλ: Ενα χρονικό του μέλλοντος» της βραβευμένης με Νομπελ Σβετλάνα Αλεξίεβιτς, βασισμένο σε μαρτυρίες ανθρώπων που σηματοδεύτηκαν από το δυστύχημα (παίζουν Στέλιος Μάνας, Μαρία Κατσιοδάκη, Πηνελόπη Τσιλίκα, Δαυίδ Μαλιτζέ, Γιάννης Λεάκος), ενώ την άνοιξη συναντά το κείμενο του Παντελή Μπουκόλα με θέμα τον Διονύσιο Σολωμό και τη «Γυναίκα της Ζάκυθος», σκηνοθετώντας τη Λυδία Κονιδρόου και τον Δημήτρη Καταλειφό.

Όσο για τις φήμες που τον θέλουν να είναι μία σπιθαμή υποψηφιότητα για τη θέση του καλλιτεχνικού διευθυντή του Εθνικού Θεάτρου, μου απαντά σιβυλλικά. «Σε κάθε περίπτωση είναι τιμητικό να "παίζεις" το όνομά σου σε τέτοιες συζητήσεις ανάμεσα στους ανθρώπους του θεάτρου και του δικού σας χώρου».